

Her şairin bir kaderi olduğu gibi her kitabın da bir kaderi vardır. Şairin işi şiirini yazmak yayıncının işi ise şaire ulaşıp yazdıklarını okuruyla buluşturmaktır. Eski zamanlarda böyle miydi bilmiyorum ama en azından olması gereken böyledir diye düşünüyorum.

Şairleri, yazarları edebiyat dergileri ortaya çıkarır. Her dergi kendi çapında bir okul olmak için çıkar değilse adı sanı unutulmuş ardından bir fatiha okuyacak kimsesi kalmamış kimsesizler mezarlığında dünyanın ters yüz edileceği günü bekleyen ölümler gibidir.

Şairler, yazarlar, belli bir zaman sonra yaşadığı toplumun değerlerine, diline hizmet etmek için omuzuna bir küfe alıp ömrü boyunca rahmetli Rahmi Eray'ın "Yaşamak hizmet etmek ve af dilemek için verilmiş bir müddettir" ilkesiyle hayatını vakfetmemişse kendisinden sonra gelecek nesillere karşı görevini yerine getirmeden göçüp gider, kalabalıklar arasında bir kalabalık gibi bir hayat sürer ve kendi yakıtını sırtına vurarak ayrılır bu dünyadan.

Edebiyat dünyasında önder olup, önden gidenlerin hayatları incelendiğinde hiç birisinin "bir eli yağda bir eli balda" olmamış, onurlu bir duruşla yaşadığı hayatın insana dokunabilirliği, etik ve estetik değerlerini bir ahlak ilkesi haline getirmeyi birinci derecede vazife bilmişlerdir.

Şair, şairi, şiir şiiri aşılır. Her şairin gönül ağacını da bir şair aşılır. Aşısız gönüllerin meyveleri ya dalında olgunlaşmaz ya da olgunlaşsa da kekre bir tat verir. Bu yüzden gerçek şair "oldum" demez. O şairin olduğu ve olgunlaştığı bazen yaşadığı çağda görülür ya da kendisinden sonra geleceklerin ortak kanaati neticesinde olduğu tescil edilir.

Şairin görevi yayınlarının kapılarını aşındırarak kitaplarını yayınlamak için araya hatırlı kişiler koymak değil, yazarak seferde olmaktır.

Tarihten günümüze milyonlarca şair gelip geçmiştir. Kimisinin bir kaç şiiri, kimisinin bir dörtlüğü, kimisinin de bir dizesi kendisinden sonra gelecek şairlerin gönüllerini aşılayarak varlıklarını bir sonraki kuşaklara aktarmışlardır.

Şiir, şair için bir gaye değil, hayatı daha güzel hale getirebilmek için vermiş olduğu mücadelenin bir aracıdır.

Bazı şairler vardır bir kitabı ya da bir şiiri ile yüzünde oturtulacak yer bulunmaz el üstünde ya

da gökyüzünde geztilir! Bir şairi bu kadar taltif ederseniz boğazına ilmeği takmışsınız demektir. Geriye şairin tabureyi tekmelemesi kalıdır.

Bir şair az çok etrafında ya da kendisinden önce yaşamış şairlerle kendini bir tartar. Nerede olduğunu neleri yapıp yapmadığını ve neler yapması gerektiğini bilerek yürüyüşünü sürdürür. Bu yürüyüş esnasında eğer nefsinin cilvelerine aldanmaya başlar, birileri kulağına "birinci sınıf" şair olduğunu fısıldadığında kendisi de "ikincisi kim" dediği anda o şairden uzak durmak gerekir.

Özellikle günümüzde sosyal medya hesaplarında onbinlerce takipçisi olan ve adına özel gruplar oluşturulan şairlerin şiir kitapları baskı üstüne baskı yapıyor. Önemli olan bir kitabın çok basması değil gönüllerde karşılık bulmasıdır.

Bazı şairler vardır her tarafta görülmez ama duruşu ve şiirlerinde insana dokunan dizeleriyle devamlı gönlümüzde ayrı bir yer tutar.

Kırağı şiir dergisinde yolumuzun keşiştiği uzun yıllar gönül arkadaşlığı Kahramanmaraş'a geldiğim günden beri yalaşık altı yıldır da bu arkadaşlığı, yol arkadaşlığı ile sürdürdüğüm bir şair Yasin Mortaş. İnsan içine pek çıkmayan ama devamlı insan içinde uzun yüyüyüşler yaparak yolda kalmaya devam ediyor.

İlk şiir kitabı *Güvercin Vadisi Şiirleri* üzerinden yirmi dört yıl geçmiş, onlarca şiir dosyası bir gün okur karşısına çıkmak için sırada bekliyor ama o, yayıncıların kapısını aşırıramayacak kadar utangaç bir yüzle yüzünü eskitmemeye özen gösteriyor.

Hani sözümüzün başında her şairin, her kitabın bir kaderi vardır demiştim ya bu kaderi dolu dolu yaşayan şairlerden birisidir Yasin Mortaş.

Her ne kadar da iyi bir fotoğraf sanatçısı olsa da o, fotoğraf çekmeyi kendisi için bir "antideprasan" olarak görür.

Her şairin yaşadığı şehir ile bir gönül bağı vardır. Bu bağı şiirlerin arasına attığı küçük düğümlerle anlatmaya çalışır.

İşte şair, bu küçük düğümler birbirine ekleyerek bir kitap hacmine ulaşan şiirler yazar. Aslında Yasin Mortaş farkına varmadan tamamen bir şehir yazılan şiirleriyle kendisinden sonra gelecek şairler için de şehrin şiirini yazan bir şair olarak anılacaklar arasında şimdiden ismini yazdıranlar arasına girmiştir. Ben buradan bakınca böyle görüyorum, gelecek zamanlar bunu nasıl görülür onu bilemem.

Onikişubat Belediyesi Kültür Müdürü Serdar Yakar Bey'in "Yazdığın şiirlerin öşürünü istiyorum" sözü ile *Maraş Saati*¹'i çalışmaya başladı. Her şehir yiğitliğin, delikanlılığın simgesi sayılan isimlerle anılır. Bu Erzurum'da "dadaş", Elaziz'de "gakkoş" Kahramanmaraş'ta "ede"dir. İşte bu edeler içinde öne çıkan bir isim vardır ki adı Ökkeş'tir ve şair *Maraş'ın Destan Saati*'nde Ökkeş'i şöyle anlatır:

"Ökkeş'im
kalbim göğü karşılayan nefesle kaim
çokça diriliş burcu yum / çokça Yusuf ve kuyu bildirisi
göğü yıkayan yıldızları not tutan seyyah
bir kervan seferi kanımda kızışan sızıyla
ben ikindi sükunetiğim uzadıkça hüznem /
ah Maraş seninle" s. 7

diye başlayan uzun şiirinde Kahramanmaraş'ın Fransızlara karşı yapmış olduğu savaşı bir kilime desen desen dokuyarak şöyle bitirir:

"ey
mısra kanatlı / içimdeki devinim
şiir şehrim, destanım
mürekkep ol
kalemim ruhuna değince" s. 22

Şair, bize kah Eshâb-ı Kehf'e, götürür, kah be-destende gezdirdikten sonra, Kahramanmaraş'ın dağlarındaki endemik çiçeklere götürerek gön- lümüze dokuna dokuna şiirin kanatlarında uçurur.

Şairin şiir yolculuğunda yolunun keşiştiği, şair ve şiir gönüllü dostlarını da şiirlerine dahil eder. Ge- rek yaşayan dostları olsun gerekse dünyasını değiştirmiş dostları olsun, vaktin bir kavşağında beraber oldukları günlerin anısını tekrar yaşamak ve yaşatmak adına bir bakıma dilinden irticalen dizeler halinde dökülür ve sonra da şiire bürünür.

"Edebiyatın Başkenti" denilen bu şehirde hem Kahramanmaraş'ın hem de şairlerinin konu edildiği özel bir şiir kitabıdır *Maraş Saati*.

Bu şehirde yıllarca beraber olduğu acı tatlı gün- lerinin tamamına tanık olduğu şiir ve gönül olarak akrabalık bağı ile bağlı olduğu Mustafa Pınarbaşı, Yasin Mortaş için çok özel bir dosttur. Onunla bir- likte uzun süre şiir talimleri yaptılar. Mustafa'nın kendinde olmadığı zamanlarda yanında oldu.

İşte Mustafa Pınarbaşı'nın bu dünyadan ayrılışı üzerine yazdığı bir şiirde ona şöyle yadeder.

"I.
biz
Batıpark'ta
kuşlara şiir içirirdik

II.
güz
yine bir şiir kasırgası
gibi geldi Mustafa

serap yanlarımı
ç-aldı gitti

aşk başındaki
bir dal özlemi
bugün yine salladık
/

şairim

binlerce iklim döküldü
şiirin ihtiyar saçlarına

bir ılgım kuşu
ağrıttı şiir dallarımı

ve
uçup gitti Mustafa
dünya aralığında" s. 60, 61

Muhsin Yazıcıoğlu, Nuri Pakdil, Ali Akbaş,- Mehmet Akif Baltutan, Mehmet Gemci, Ali Haydar Tuğ, Ali Turan, Mustafa Güven, Ömer Erinç, Mustafa Mızrak, Hacı Ali Özturan, Mustafa Okumuş, gibi dostlarına yazmış olduğu şiirler de *Maraş Saati*'ne dahil şiirler arasında yerini alır.

Yasin Mortaş'ın *Maraş Saati*'nde yer alan bütün şiirlere değinip geçmeyi düşünmüştüm ama yazmaya başlayınca yazı insanı alıp başka başka me- cralara sürüklüyor.

Onun başka başka şiir kitapları ne zaman ışı- k yüzü görecekti onu görür müyüm görmez miyim bilmiyorum. İnşallah onlarca dosyadan oluşan şi- irleri terekesine kalmaz.

Bir gün bu şehirden gidersem Yasin Mortaş'ın dostluğunu ve dağlarda çiçeklerle, kuşlarla konu- tuğumuz zamanları hiç unutmayacağım.

Mortaş'ın özellikle Bahaettin Karakoç'a yazdığı *Şiir Sesli Kartal Sağusu* mensur şiiri üzerinde du- racaktım ama onun üzerine de bir başkası dursun. Kendisinden önce gidersem bir "Atmaca Sağusu"- nu da dua niyetine peşimizden gönderir inşallah.

1 Yasin Mortaş, *Maraş Saati*, Onikişubat Belediyesi Yayınları, Kahramanmaraş 2021.

